मन्थ *m.* Quirlung, Tötung; Rührtrank, Rührlöffel, Butterstöfsel.
मन्थन ausreibend (*Feuer*). *m.* das Ausreiben (*des Feuers*); das Umschütteln, Quirlen.
मन्थर langsam, träge zu (—°), einfältig; °— *u. n. adv. Abstr.* °ता *f.*
मंन्था *f.* Quirl, Rührtrank.
मन्थान *m.* Schüttler (*Çiva*); Werkzeug zum Feuerreiben, Butterstöfsel.
मंन्थितर् *m.* Rührer, Schüttler.
मन्थितव्य zu reiben (*Feuer*).
मन्थिन् erschütternd, aufregend; *m.* Rührsoma (*auch Du.*).
मंन्थ्य zu reiben (*Feuer*).
मन्द *s.* 1. **मद्**.
मन्द langsam, träge, säumig in (*Loc. o.* —°); schwach, einfältig, unglücklich, krank. °— *u. n.* (*auch doppelt*) *adv.* langsam, schwach, allmählich. *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*
मन्दग *u.* °गति sich langsam bewegend.
मन्दचेतस् trägen Geistes, stumpf, dumm.
मन्दधी *dass.*
मन्दंन lustig.
मन्दपाल *m. N. eines Rishi.*
मन्दप्रज्ञ von schwachem Verstande, einfältig.
मन्दबुद्धि *dass.*
मन्दभागिन् unglücklich.
मन्दभाग्य *dass.*; *n.* Missgeschick.
मन्दभाज् = *vor. Adj.*
मन्दमति = **मन्दबुद्धि**; *m. Mannsn.* (*in der Fabel*).
मन्दमन्दम् ganz langsam, allmählich.
मन्दमेधस् = **मन्दबुद्धि**.
मन्दय्, °यति schwächen.
मन्दयत्सख die Freunde erheiternd.
मन्दयु lustig, heiter.
मन्दर *m.* eine Art Perlenschmuck; Paradiesbaum (*myth.*); *N. eines heiligen Berges.*
मन्दविचेष्टित von träger Bewegung.
मन्दसान sich freuend, heiter, begeistert, berauscht.
मन्दाकिनी *f. Flussname.*
मन्दाक्रान्ता *f. N. eines Metrums* (*eig.* langsam herwandelnd).
मन्दात्मन् = **मन्दबुद्धि**.
मन्दादर von geringer Rücksicht, wenig bekümmert um (*Loc.*).
मन्दार *m.* Korallenbaum; *männl. Name.*
मन्दारवती *f. Frauenname.*
मन्दि *u.* **मन्दिन्** (sich) ergötzend *o.* begeisternd.
मन्दिर *n.* Haus, Gemach, Palast, Tempel.
मंन्दिष्ठ (*Superl.*) am meisten ergötzend.
मन्दी कर् schwächen; °भू schwach werden.
मन्दु freudig, begeistert.
मन्दुरा *f.* Pferdestall.
मन्दोत्साह unlustig, gleichgültig (*eig.* wenig Eifer habend).
मन्दोदरी *f. Frauenname.*
मन्दौत्सुक्य wenig Sehnsucht habend nach (*Acc. mit* **प्रति**).
मन्द्र angenehm, freundlich, lieblich, *bes.* l. klingend, wohllautend, tief, voll (*Ton*). *n. adv.*
मन्द्रजिह्व schönzungig *o.* -stimmig.
मन्द्रयु erfreulich (klingend).
मन्धातर् *m.* der Sinnige, Andächtige; *Mannsn.*
मन्निमित्तम् *Adv.* meinetwegen.
मन्मथ *m.* Liebe *o.* der Liebesgott (Erschütterer).
मन्मथलेख *m.* Liebesbrief.
मन्मथानल *m.* das Liebesfeuer.
मंन्मन् *n.* Gedanke, Sinn, Andacht, Gebet, Wunsch, Bitte.
1. **मन्य** (—°) sich haltend *o.* geltend für.
2. **मन्य** = *folg.*
मन्यति *die Wurzel* **मन्** (*g.*).
मंन्या *f. Du. u. Pl.* die Nackenmuskeln, der Nacken.
मन्यु *m.* Stimmung, Sinn, Temperament, Eifer, Zorn, Wut über (*Loc.*), Unmut, Kummer, Schmerz.
मन्युमन्त् eifrig, zornig. *Superl.* °मत्तम.
मन्युमी (im) Grimm vernichtend.
मन्युमोक्ष das Aufgeben des Zorns, das Wiedergutwerden.
मन्वन्तर *n.* (*m.*) eine Manuperiode.
मंन्विद्ध von Menschen entzündet.
मंमक mein.